

Endvidere foreslås den nugældende bestemmelse i 15 a, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. ophævet, således at den foreslåede kvoteordning i § 15 a i lighed med den nuværende kvoteordning i lovens § 1 administreres som en ren invitationsordning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om afregning af amtskommunerne og Frederiksberg Kommunes finansieringsgaranti for 1994 og lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Udsættelse af afregningen af amtskommunerne og Frederiksberg Kommunes finansieringsgaranti for 1994). (Lovforslag nr. L 94).

Lovforslaget er en opfølgning af regeringens aftaler med henholdsvis Amtsrådsforeningen og Frederiksberg Kommune om økonomien i 1996.

Forudsætningen for disse aftaler var en enighed om amtskommunerne og Frederiksberg Kommunes finansiering i 1996. Et af elementerne heri var en udsættelse af afregningen af finansieringsgarantien for 1994.

Udsættelsen af afregningen af finansieringsgarantien for 1994 forventedes ved indgåelsen af de økonomiske aftaler i juni 1995 at medføre en finansiell mindredgift i 1996 for amtskommunerne under ét på ca. 960 mio. kr. og for Frederiksberg Kommune på ca. 70 mio. kr. Skønne er siden justeret i retning af et højere udskrivningsgrundlag for 1994 for den samlede kommunale sektor, men der er ikke foretaget specielle skøn for de enkelte kommunale parter.

Ved uændret regelsæt ville amtskommunerne og Frederiksberg Kommune skulle tilbagebetale disse beløb til staten. Beløbene skulle i så fald anvendes til afdrag på de hypotekbanklån, som amtskommunerne og Frederiksberg Kommune havde optaget i 1993.

Dette lovforslag indebærer, at denne afregning udsættes, således at amtskommunerne og Frederiksberg Kommune ikke skal tilbagebetale disse beløb i 1996, men at tilbagebetalingen i stedet udsættes, til der bliver overskud i deres økonomi.

Herudover indeholder lovforslaget en ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, som i udligningsmæssig henseende skaber parallelitet mellem afdrag på hypotekbanklån og afdrag på anden gæld til staten.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg tillader mig hermed for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om forskningsrådgivning. (Lovforslag nr. L 95).

Ved OECD's evaluering af det danske forsknings-, innovations- og teknologisystem i 1994 blev det fremhævet, at det danske rådgivningssystem var usammenhængende og uoverskueligt. Især blev det påpeget, at forskningsministeren, regering og Folketing ikke fik sammenhængende råd om udviklingen i dansk og international forskning. OECD anbefalede på denne baggrund, at der skulle skabes en klarere arbejdsdeling i rådgivningssystemet, herunder at betingelserne for den faglige rådgivning og det tværministerielle samarbejde på forskningsområdet skulle forbedres.

Lovforslaget har til formål at etablere en entydig overordnet forskningspolitisk rådgivning, at styrke den tværfaglige forskningsrådgivning samt tage hensyn til, at der i mange ministerier er behov for en egen forskningsrådgivningsfunktion.

Det er hensigten gennem loven at inddrage de enkelte ministeriers forskningsrådgivende organer i den samlede forskningsrådgivning. Ved at inddrage de offentlige forskningsudvalg i loven forbedres samtidig forskningsministerens muligheder for at skabe sammenhæng i den overordnede forskningspolitik.

Den nye rådgivningsstruktur er tredelt: Danmarks Forskningsråd placeres som det øverste niveau i det nye rådgivningssystem. De statslige forskningsråd og de offentlige forskningsudvalg placeres sideordnet og udgør tilsammen det andet niveau, hvorfra Danmarks Forskningsråd gives mulighed for at indhente rådgivning.

Danmarks Forskningsråd skal i alle henseender have ansvar for den overordnede koordinering af forskningsrådgivningen, herunder for råd-

givning af forskningsministeren om den nationale forskningsstrategi. Danmarks Forskningsråds primære opgave er at rådgive forskningsministeren om forskningens betydning for den danske samfundsudvikling med henblik på en bedre koordinering og prioritering af de samlede ressourcer til forskning. Danmarks Forskningsråd skal rådgive om, hvordan forskningen kan styrkes, følge udviklingen i dansk og international forskning og rådgive om større forskningspolitiske initiativer.

Danmarks Forskningsråd har som en hovedopgave at koordinere rådgivningen om samspillet mellem den offentlige og den private forskningsindsats. For at sikre en bedre forbindelse mellem forskningsrådgivningen og rådgivningen om erhvervspolitikken skal Danmarks Forskningsråd indhente og drøfte strategiplaner med Erhvervsudviklingsrådet og det kommende Råd for Teknologisk Service. For at styrke den bredere samfundsmæssige vurdering og debat om forskning, vil forskningsministeren mindst 2 gange årligt indkalde de centrale interesseorganisationer, herunder arbejdsmarkedets hovedorganisationer og repræsentanter for det amtslige og kommunale niveau til forskningspolitiske drøftelser.

4 statslige forskningsråd er Statens Forskningsråd for Jordbrug, Naturvidenskab og Teknik, Statens Forskningsråd for Sundhedsvidenskab, Statens Forskningsråd for Humaniora og Statens Forskningsråd for Samfundsvidenskab. De statslige forskningsråds primære opgave er at rådgive forskningsministeren. Formålet med at samle de nuværende 6 forskningsråd i 4 statslige forskningsråd er at tilgodesee forskningens øgede tværfaglige indhold og ønsket om at iværksætte aktiviteter på tværs af faggrænser. Den eksisterende forskningsrådsstruktur afspejler i vid udstrækning den traditionelle fagopdeling ved de højere uddannelsesinstitutioner. De videnskabelige nybrud sker i stigende omfang ved at kombinere tilgang, metode og teori fra forskellige fagområder.

Der er behov for forskningspolitisk nytænkning, og for at dansk forskning skal være med til at løse nogle af de problemer, der berører borgerne i deres hverdag som f.eks. fødevarers renhed og kvalitet, miljøets tilstand og et bedre arbejdsmiljø m.v. Mange spørgsmål f.eks. inden for miljøområdet eller vedrørende børn og ældres levevilkår kan ikke løses på længere sigt af et enkelt fag eller en enkelt disciplin, men i stigende grad ved tværfagligt samarbejde mellem forskellige videnskabelige discipliner.

Et antal offentlige forskningsudvalg, der skal sikre de øvrige ministre uafhængig og kvalificeret rådgivning inden for deres fagområde. Det er i denne forbindelse afgørende, at den faglige kapacitet og ekspertise, der er til stede i de rådgivende forskningsudvalg, som mange ministerier har oprettet inden for de seneste 10 år, bliver udnyttet og koordineret bedre. De enkelte ministres behov for forskningsrådgivning er forskellig, og de eksisterende udvalg har derfor ikke nogen ensartet struktur, ligesom der er stor forskel på, hvilken rolle udvalgene spiller i de enkelte ministerier og ikke mindst i det samlede forskningsrådgivningssystem.

Formålet med at oprette offentlige forskningsudvalg er at sikre fagministre uafhængig og kvalificeret rådgivning inden for deres område, men samtidig forbedre forskningsministerens mulighed for at skabe sammenhæng i den overordnede forskningsrådgivning og -politik. Det er hensigten at gøre de offentlige forskningsudvalg synlige i det samlede rådgivningssystem og fremme en kontinuerlig dialog mellem disse og de statslige forskningsråd om større strategiske forskningsindsatser. Dialogen og samarbejdet mellem de statslige forskningsråd og de offentlige forskningsudvalg er baseret på et ligeværdigt samarbejde med udgangspunkt i rådernes og udvalgenes særlige kompetencer.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling.
(Lovforslag nr. L 96).

Kreditformidlingsloven fra 1973 foreslås ophævet. Kreditformidlingsloven bemyndiger Økonomiministeriet til efter forhandling med Danmarks Nationalbank at fastsætte bestemmelser med henblik på regulering af kreditformidlingen samt at foreskrive, at det enkelte pengeinstitut skal have nærmere angivne likvide aktiver af en størrelse, som fastlægges i henhold til loven.

Økonomiministerens bemyndigelse i henhold til loven har imidlertid aldrig fundet anvendelse, og loven er forældet set i lyset af udviklingen på de finansielle markeder og af Nationalbankens pengepolitiske styring. Nationalbanken har tidligere styret kreditformidlingen gennem et system af kreditpolitiske aftaler mellem Natio-